

Άσε μας ήσυχους, κ. Τρισέ

Του Μάκη Μπαλαούρα

Ο Ζαν-Κλοντ Τρισέ, μέχρι το 2012 πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ήλθε στην Αθήνα για να μιλήσει στο Μέγαρο, στο πλαίσιο της ελληνικής προεδρίας. Ο μακρόσυρτος τίτλος της ομιλίας του, «Μαθήματα από την κρίση: βελτιώνοντας την οικονομική και δημοσιονομική διακυβέρνηση της ζώνης του ευρώ», είναι κατατοπιστικός. Ηλθε δηλαδή να διδάξει πώς, στην επιδίωξη της βελτίωσης κάποιων δημοσιονομικών δεικτών, οδηγούνται εκατομμύρια Ευρωπαίοι εργαζόμενοι και μικρομεσαίοι σε εξαθλίωση, πώς ξεθεμελιώνονται οι κοινωνικές δομές και ξεπουλιέται ο δημόσιος πλούτος.

Ο κ. Τρισέ ανέλαβε το 2003 την προεδρία της ΕΚΤ, αφού πρώτα επιλύθηκαν οι δικαστικές του εκκρεμότητες για το πολύκροτο σκάνδαλο της ιδιωτικοποίησης της Credit Lyonnais.

Από την αρχή της λειτουργίας της ΕΚΤ είχε καθιερωθεί ο λεγόμενος «κοινωνικός διάλογος». Εκπρόσωποι συνδικαλιστικών οργανώσεων όλων των κρατών της Ε.Ε. μία ή δύο φορές τον χρόνο συναντιούνται στη Φρανκφούρτη με την ηγεσία της ΕΚΤ. Ο Ζ.-Κ. Τρισέ έδειξε πιο δημοκρατικό πνεύμα από τον προκάτοχό του, προεδρεύοντας ο ίδιος, μαζί με τον τότε αντιπρόεδρο Λ. Παπαδήμο.

Σε κάθε περίπτωση όμως, η ηγεσία της ΕΚΤ απέφευγε όπως ο διάβολος το λιβάνι τη συζήτηση ζητημάτων αρχιτεκτονικής του ευρώ, στόχων και πολιτικής της τράπεζας, παρά τις κατά καιρούς προσπάθειες αριστερών και ριζοσπαστών συνδικαλιστών από Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία και Ελλάδα. Η συζήτηση περιστρεφόταν σε τεχνικά ζητήματα, όπως τα χαρακτηριστικά ασφάλειας των νέων χαρτονομισμάτων ή για στατιστικά στοιχεία.

Λίγες εβδομάδες αφότου μας έβαλαν στο Μνημόνιο, στη σύνοδο του Ιουλίου 2010, πήρα τον λόγο θέτοντας σειρά από πολιτικά ζητήματα, παρουσιάζοντας συνάμα οικονομικά στοιχεία. Για τις αιτίες της κρίσης, για τις ευθύνες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της ΕΚΤ και της Eurostat οι οποίες όχι μόνο γνώριζαν, αλλά συγκάλυπταν παραποιημένα στοιχεία σειράς κρατών. Ότι χρησιμοποιούν τους Έλληνες εργαζομένους ως πειραματόζωα προς μια πιο βαθιά νεοφιλελεύθερη Ευρώπη. Πολιτική που θα οδηγήσει σε βαθιά ύφεση, σε γκρέμισμα του κράτους πρόνοιας και των όποιων μεταπολεμικών κατακτήσεων και εξαθλίωση των εργαζομένων. Για την επιτυχία των στόχων

τους θα συρρικνώσουν τη δημοκρατία.

Ο κ. Τρισέ έδειχνε αποσβολωμένος. Δεν είχε αντιμετωπίσει ποτέ τέτοια κατάσταση. Τέσσερις φορές προσπάθησε να με διακόψει, φωνάζοντας ότι είμαι εκτός θέματος και ότι τα στοιχεία που παραθέτω είναι λαθεμένα. Τότε εξεργάγη Γάλλος συνδικαλιστής που τον ήξερε πάρα πολύ καλά, αφότου ήταν διοικητής της Τράπεζας της Γαλλίας. «Αφήστε τον να μιλήσει. Θέλετε ή δεν θέλετε διάλογο;», του φώναξε, βρίσκοντας συμπαράσταση από άλλους συνδικαλιστές. Τότε ο κ. Τρισέ προσπάθησε να δημιουργήσει ρήγματα, φωνάζοντας ότι «οι Έλληνες έπαιρναν για 10 χρόνια μεγάλες αυξήσεις, ενώ στους Γάλλους και τους Γερμανούς είχαν παγώσει»!

Με τη συμπαράσταση των άλλων συνδικαλιστών, συνέχισα κατηγορώντας την ηγεσία της Ε.Ε. ότι χρηματοδοτεί τα κράτη-μέλη βάζοντάς τους θηλιά στον λαιμό, ενώ η ΕΚΤ επικαλείται την απαγόρευση των Συνθηκών, ταυτόχρονα όμως έχει παραβιάσει δεκάδες άρθρα για να ενισχύσουν τις τράπεζες και γενικότερα τις ανάγκες του κεφαλαίου. Προειδοποίησα τον πρόεδρο της ΕΚΤ ότι το πειραματόζωο Ελλάς μπορεί να γίνει εμβρυολικός πολιτικής και κοινωνικής ανατροπής. Τα τελευταία λόγια συνάντησαν την εμφανέστατη συναίνεση των υπόλοιπων συνδικαλιστών.

Ο κ. Τρισέ προσπάθησε να δημιουργήσει ενδοσυνδικαλιστική αντιπαράθεση, λέγοντας ότι «δεν πρέπει η αλληλεγγύη να εκφράζεται μ' αυτόν τον τρόπο και τα συνδικάτα πρέπει να είναι προσεκτικά γιατί η κρίση μπορεί να μεταφερθεί και σε χώρες που δεν έχουν προβλήματα, όπως είναι η Γερμανία και η Γαλλία».

Μετά, στελέχη της ΕΚΤ με πλησίαζαν χαρούμενα για την εξέλιξη του «διαλόγου» και μου έδιναν συγχαρητήρια γιατί, όπως έλεγαν, είμαι ο πρώτος άνθρωπος που εκνεύρισε τον Τρισέ. Το γεγονός αυτό το είχε παρουσιάσει στην «Ελευθεροτυπία» με τον τίτλο «Ο άνθρωπος που εξόργισε τον Τρισέ» ο Κ. Τσουπαρόπουλος στις 31 Ιουλίου 2010. Στην επόμενη σύνοδο του Νοεμβρίου, ο κ. Τρισέ ήλθε έτοιμος να επιτεθεί και προετοιμασμένος με ένα πακέτο οικονομικά στοιχεία. Στην αρχή με εγκάλεσε γιατί η είδηση της ιουλιανής σύγκρουσης απέκτησε μεγάλη ευρωπαϊκή δημοσιότητα, υπενθυμίζοντάς μου ότι οι συζητήσεις είναι απόρρητες...

Στη συνέχεια προσπάθησε να δημιουργήσει εμφυλιοπολεμικό κλίμα μεταξύ των συνδικαλιστών χωρών, ας πούμε Βορρά-Νότου, ισχυριζόμενος ότι οι δεύτερες ζούσαν εις βάρος των πρώτων με ιδιαίτερη αναφορά στους «καλοπερασάκηδες» Έλληνες. Η μπάλα όμως είχε φύγει απ' αυτόν, οι εκπρόσωποι σχεδόν όλων, είτε συντηρητικών είτε προοδευτικών συνδικάτων, άσκησαν έντονη κριτική επιπλέον γιατί η ΕΚΤ σε καιρό διαφανιζόμενης ύφεσης αντί να μειώνει τα επιτόκια τα ανέβαζε. Η ήττα του ήταν ολοσχερής.

Τώρα πια και ως συνταξιούχος τι μαθήματα να δώσει σε έναν λαό που οι πολιτικές του ίδιου και των ομοϊδεατών του τον οδήγησαν σε κοινωνική καταστροφή και εξαθλίωση;

Πηγή <http://archive.efsyn.gr/?p=173649>